

IF Kamraterna i med- och motgång Del 8

Episoder

När man på ålderns höst tänker tillbaka på ungdomens långa sejour som fotbollsspelare och på räckan av spelade matcher smälter minnesbilderna av dessa samman i monotoni. Dock är det några situationer som av någon anledning bränt sig fast i minnet.

Vi hade fått en ny spelare, Bertil Liljekvist, som debuterade för oss i Kristianstad som ytter och fick sitt livs vristträff vid straffområdeslinjen. Målvakten stod som en staty när bollen borrar sig in i målhörnet. Den bilden stannade på ögats näthinna för gott.

Vid invigningen av Olofströms nyanlagda grasmatta var det som Erik Lindskog ruschade från ytterkanten och fick fullträff i nättaket. Han gjorde om samma sak senare en gång mot MFF när han rundade Erik Nilsson, landslagsbacken, men då tog bollen i plankan.

I minnet finns också en motståndarfullträff. Den stammar från Olympia där en hälsingborgare dammade på från 30 meters håll och bollen tog i krysset. Otagbart för Gösta trots hans smidighet i målet.

Flygkrigsskolan i Ljungbyhed byggde upp ett lag för turneringen mellan försvars-enheterna och vi fick äran att sparra dem. Med flera namnkunniga spelare bl a landslagets bröderna Bunke från Hälsingborg siktade man högt där. Hur det gick med den saken kommer jag inte ihåg, men som ytterhalva fick jag order om att bevaka Lennart Bunke på innern. Kampen om mittfältet i den matchen blev till ett av mina mest uppskattade minnen och där fungerade Hasse Åkerman på toppen av sin förmåga både som målgörare och bollhållare. Seger med 6 - 2.

Säkerligen är det så att många fotbollsspelare under hela sin karriär aldrig får uppleva en egen magisk klockren fullträff som de jag här försökt beskriva men då får man glädjas när andra lyckas. Det har jag fått göra.

Vid en utflykt till trakten av Växjö där vi mötte ett växjölag på lördagen och sedan kamperade på en I: II kasern samt roade oss i därvarande folkpark, återvände vi till Alvesta på söndagen. Vi kom på g a tågtiderna tidigt till idrottsplatsen där och slog oss ner på den härligt gröna och fina gräsplanen i solgasset. Grabbarna tog fram kortlekar och spelade "hjärter", ett oskyldigt kortspel, för att fördriva tiden till matchdags. Då kommer en farbror vaktmästare fram till oss, ideellt arbetande förstås, med den bestämda åsikten att det inte passade att man spelade kort på en idrottsarena som var helgad åt idrottsutövning. Här gick tydligen kyrka och idrott hand i hand i sin fostrargärning och vi fogade oss naturligtvis i deras påbud. Sedan fick vi en liten lektion i fotboll också 0 - 2.

Så till ett bitterljuvt minne nämligen säsong avslutningen i Sydsvenska serien den 26 oktober 1941. Vi mötte Malmö SK. Matchen var så viktig att vinna att hederspriser skulle utdelas till bäste försvars- och anfallsspelare. Om det var dessa sporrar som verkade vet jag inte men vi vann matchen med 4 - 1. Jag emotsåg prisutdelningen med spänning. Det var inte ofta som priser förekom i lagidrotter och denna dag tyckte jag mig ha utfört ett gott arbete. Lennart Stjärnberg blev belönad med pokal som bäste kedjespelare och bland försvarsspelarna blev jag förbisedd och besviken.

Så gick några år. Lennart Stjärnberg lämnade kamratkretsen och avled 26 år gammal. Hans familj återskänkte pokalen till "Lennarts minne" att utdelas vid tillfälle. Detta kom den 26 november 1944 vid en handbollsmatch i Ängelholm och denna gång ansågs jag värdig utmärkelsen.

Handbollsmatcher kunde ibland få underliga förlopp. I en match mot KIS Kristianstad ledde vi med 10 - 1 i halvlek och av våra mål hade Per "Ecke" Sjölin stått för 9. I andra halvlek utgick Per "Ecke" av någon anledning. Då passade KIS på att slå in 9 raka bollar och hade 10 - 10 innan vi kunde avgöra med den sista målbollen. Vår länge Per "Ecke" med sin slingrande spelstil hade sin vackra dag när han på 15 minuters effektiv speltid och med starkt motstånd kunde göra 9 mål.

En annan långvuxen spelare som man måste beundra för sin kampglädje var Henry "Sala" Brolin. Ytterligare kanonjärer att nämna var Jörgen Melin och Torsten Andersson. Dessa två firade också sina myndighetsdagar med att bjuda hem hela laget på fest med benäget bistånd av intresserade föräldrar.

Bevarade repliker

Lennart Stjärnberg var en ovanligt kraftig och välbyggd yngling som idkade såväl fotboll som brottning med stor framgång. En gång, just som årets Vasalopp avverkats med Häggblad som vinnare följd av två skidåkare med namnen Svärd och Larsson, var det dans på Björksäter

(Folkets Park).
Björksäter

Lennart var där, något rund under fötterna och diskussionen om lokala idrotts-prestationer blev så livlig att parkens vaktmästare såg sig föranlåtna att ingripa innan blodvite uppstod. Lennart utsågs till syndabock och skulle avvisas från festplatsen. Lennart, som väl kände Larsson och Svärd som vaktmästarna hette, följde godvilligt med. En dansmelodi hade just tonat ut och rundgången kring dansbanan fylldes till trängsel av utströmmande danspar. Vaktmästarna blev villrådiga men så hördes Lennarts tordönsröst : " Ur spår, här kommer Haggblad tätt följd av Svärd och Larsson."

År 1944 arrangerades en blyttturnering i handboll för handbollslag från Hässleholm.

" För Finlands sak " ställde sex lag upp till 20 minuters matcher. Först slogs Läroverkets lag ut av IFK, sedan vann HIF över T:4 :s lag. Båda matcherna med ett måls marginal. I nästa omgång segrade IFK över Tekniska Skolans lag med 6 - 2. Inför nästa match som var HIF mot Bröderna Adamsson förvarnade Gunnar " Plutten" Larsson sina kamrater om att han nog inte kunde stå i målet hela finalen mot IFK eftersom han måste hinna med nio-tåget till Tyringe varvid Bertil Adamsson replikerade: " Du behöver inte vara rädd du ska nog f-n hinna med tåget ".

Väl igång tog det inte många minuter förrän han själv träffat rätt med sina patenterade golvslickare och det slutade med 7 - 4 för Bröderna. Att sedan Bröderna finalslog IFK i en jämn match var säkert en lisa för de gröne och Gunnar Larsson kom i tid till tåget. Allt väl !